

Sfinții 40 de Mucenici sunt prăznuiți de Biserica Ortodoxă, în fiecare an, pe data de 9 martie. Acești mucenici au trăit în vremea împăratului Licinius (308-324), prigonitor al creștinilor. Sfinții 40 de Mucenici erau soldați creștini și făceau parte din Legiunea a XII-a Fulminata din Armenia. Aflând despre credința lor, Agricola, guvernatorul Armeniei, i-a silit să se închine idolilor. Refuzând, au fost întemnițați timp de opt zile și bătuți cu pietre. Prin semne divine au fost însă întăriți în dreapta credință. După aceste chinuri, guvernatorul i-a condamnat la moarte prin înghețare în lacul Sevastiei.

La miezul nopții, unul dintre cei 40 de mucenici a ieșit din apă din cauza gerului. Alergând spre baia caldă, pusă de cei ce slujeau idolilor, a murit. Cei rămași să îndure gerul au început să se roage: "Ajută-ne Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ușurează-ne sarcina și alină iuțimea văzduhului, că spre Tine nădăjduim, ca să nu ne rușinăm și să cunoască toți că ne-am mântuit strigând către Tine".

În urma acestei rugăciuni s-au petrecut mari minuni: apa lacului s-a încălzit, gheața s-a topit și 40 de cununi strălucitoare au pogorât asupra mucenicilor. Unul dintre soldații de pază, uimit că în miezul nopții o lumină din cer încălzește apa și că o cunună din cele 40, pogorâte peste mucenici, nu are peste cine să se așeze, s-a aruncat în apă, mărturisind că și el este creștin. Pentru că au fost scoși vii din lac, trupurile lor au fost arse și oasele aruncate în lac. După trei zile, Sfinții s-au arătat episcopului Petre, cerându-i să-i scoată din apă. Creștinii le-au scos și le-au îngropat cu mare cinste. Cei patruzeci de Sfinți Mucenici sunt: Chirion, Candid, Domnos, Isichie, Iraclie, Smaragd, Evnichie, Valent, Vivian, Claudie, Prisc, Teodul, Eutihie, Ion, Xantie, Ilian, Sisinie, Aghie, Aetius, Flavie, Acachie, Ecdit, Lisimah, Alexandru, Ilie, Gorgonie, Teofil, Domitian, Gasos Leonte, Atanasie, Chiril, Sacherdon, Nicolae, Valerie, Filoctimon, Severian, Hudion, Meliton, Aglaie.

În mitologia populară cei 40 de mucenici apar ca protectori ai omului, ai vegetației și agriculturii. Cu această ocazie, ofranda adusă sunt "mucenicii", prăjituri care se mai numesc în diversele zone ale țării măcinici, sfinți, sfințișori, bradoși. "Mucenicii" se fac în formă de om, dar și de albină sau porumbel. Astăzi, îi regăsim mai ales sub forma cifrei 8, care se aseamănă cu chipul de om. "Mucenicii" aceștia, pregătiți cu miez de nucă și miere, se împart pe la rude, vecini, oameni sărmani,

pentru pomenirea celor morți, dar și pentru belșugul viitoarelor recolte. Această zi continuă să reprezinte o sărbătoare a reînvierii naturii, a regenerării anului la început de primăvară, o trezire din amorțeală și neapăsare a păcatului la curățare purificatoare și dătătoare de viață nouă și

sfântă în Iisus Hristos.

Tradiții legate de sărbătoarea "Măcenicilor" - în ziua de "Măcenici" - se bate pământul pentru a scoate căldura și iarba din pământ și pentru a alunga frigul iernii; - se arde gunoiul din curte, iar tinerii sar peste foc pentru a avea parte de sănătate în timpul anului. Aceasta reprezintă în fapt o incinerare a iernii, pentru a face loc primăverii;

-

afumarea gospodăriei, cu o cârpă arsă, cu care se înconjoară curtea pentru a fi ferită de rele;

-

ziua de "Măcenici" arată și cum va fi primăvara. În popor se spune că așa cum este în Ziua de 9 Martie, așa va fi toată primăvara;